

— Ро-та-пли! Ро-та-пли! се раздадоха по цялата позиция команди.

Сговорнитѣ залпове бѣха отговорѣ на тия команди, а подирѣ тѣхъ екна грѣмовитото, потрѣсающе „ура“, което „ура“ разцѣпи въздуха и смая противника.

4-а дружина и ротитѣ отъ орловския полкъ при стоманената батарея срѣщнаха турската атака съ контра атака. Мѣтката стрѣлба, а още повече дружното дѣйствиe съ щикветѣ накараха неприятеля да се пусне въ пѣленѣ безпорядѣкъ въ бѣгство, прѣслѣдванѣ съ участивната стрѣлба отъ веригата.

Юнашки настѣпваха турскитѣ низами, това не може да се отрѣче. Като слѣпи се увираха на нашитѣ окопи и, като катерици, се катеряха по скалитѣ. Казваха, че прѣди да встѣпятъ въ бой, давали имъ опиумъ. Не напраздно тѣ, тѣй стремително, тѣй безстрашно се увираха на нашитѣ щикове. Но още по юнашки, по безстрашно ги срѣщаха съ щикветѣ си малочисленнитѣ защитници на шипченскитѣ височини.

Три атаки, атаки сговорни и стремителни успѣхме да отблъснемъ съ голѣмъ успѣхъ и съ голѣми за неприятеля загуби—убити и ранени, които ранени се търкаляха и гърчаха въ прѣдсмъртна агония прѣдъ нашитѣ окопи. Нѣкои отъ по легко раненитѣ пълзипката отстѣпваха, безъ да бждѣтъ прѣслѣдвани отъ нашитѣ съ вистрѣли.

— Я чакай да добия ей онова недобито куче, каза единъ отъ опѣлченцитѣ, като се прицѣли въ единъ пълзящъ раненъ Турчинъ.

Но другаритѣ му го спрѣха.

— Остави ранения! Пази си куршума за здравитѣ, а тоя нека, ако може, да иди при своитѣ и имъ раскаже, какъ се биятъ „гауръ комита“.

Трѣбвало би слѣдъ отбивание атакитѣ турското началство да се позамисли. Да попрерови мисленно страницитѣ на тактиката, а не да се мѣчи съ чело стѣна да събаря. Ний бѣхме увѣрени, че слѣдъ третата атака ще настѣпи пауза и ний ще си поотпочинемъ. Но не! Ето, пущечнитѣ гърмежи пакъ запукаха.